

TATU ȘI ȚUP

JEREMY STRONG

POVESTIOARE DIN PĂDUREA MARE

TATU ȘI ȚUP

ILUSTRĂȚII
DE REBECCA BAGLEY

Traducere din engleză de Andreea Niță

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Redactor: Iustina Croitoru
DTP: Iuliana Constantinescu, Dan Dulgheru

Tipărit la Art Group

Jeremy Strong
Small Tales from the Big Forest. Armadillo and Hare
First published in Great Britain in 2019
by David Fickling Books
31 Beaumont Street, Oxford OX1 2NP

Text © Jeremy Strong, 2019
Illustrations © Rebecca Bagley, 2019
The right of Jeremy Strong and Rebecca Bagley to be identified as the author and
illustrator of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Design
and Patents Act 1988.

Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, salvată în sisteme de stocare
sau transmisă, în nici un format și prin nici un fel de mijloc, fie electronic sau
mechic, prin fotocopiere, înregistrare sau oricare altul fără permisiunea scrisă
a editorului sau în absența unui contract de copyright.

© HUMANITAS, 2019, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Strong, Jeremy
Tatu și Țup: povestioare din pădurea mare / Jeremy Strong;
il. de Rebecca Bagley; trad. din engleză de Andreea Niță.
– București : Humanitas, 2019
ISBN 978-973-50-6398-6
I. Bagley, Rebecca (il.)
II. Niță, Andreea (trad.)
087.5

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 021/311 23 30

Pentru Gillie, cu dragoste și recunoștință

CUPRINS

Tatu și Țup	9
Lumina din frigider	23
Musafira	41
Furtuna.	55
Petrecerea aniversară pentru Nimeni	73
Uriășii.	93
Inundația și un jerseu interesant	107
Importanța conversației	127
Scurta discuție a lui Tatu și Țup.	149
Cel mai bun sendviș cu brânză al lui Tatu.	157

TATU ȘI ȚUP

Eo minunată dimineață de primăvară. Plouase întreaga noapte. Pe fiecare frunză și fir de iarbă sclipeau mici diamante lichide. Cu un mormăit strașnic, Tatu s-a ridicat în capul oaselor, fără să se dea jos din pat. Și-a tras pe el vechiul jersey și, ca de obicei, n-a băgat de seamă că își încheiase nasturii greșit. A rămas nemișcat preț de o clipă, privindu-și degetele de la picioare, pe care le mișca ușor.

— Sunt încă viu, deci, și-a spus el cu glas tare, și a lăsat să-i scape un chicot înainte să-și îndese picioarele în papucii de casă roșii și ponosiți.

Tatu și Țup

A pornit agale către bucătărie, unde a deschis ușa frigiderului.

— Iar s-a stricat lumina din frigider, a bombănit el, și nici brânză nu mai e.

S-a dus în capul scărilor și a strigat către Țup:

— Nu mai avem brânză. Ai mâncat-o tu?

— Dorm! a venit pe dată răspunsul.

— Cum de țiți la mine dacă dormi? a întrebat Tatu.

— Pentru că stau cu gura căscată, a replicat Țup, și așa iese sunetul, însă ochii-mi sunt închiși, și nu văd nici o rază de lumină, deci dorm.

— Păi atunci deschide ochii! i-a sugerat Tatu.

Tatu și Țup

— Chiar de-o să fac asta, brânză tot n-o să avem. Trebuie să te duci la magazin, i-a zis Țup, căscând. Oricum, ai face bine să mai slăbești. Brânza îngrașă și stomacul tău o să se tot rotunjească. Ar trebui să faci niște mișcare, Tatu, așa ca mine, și-ncetează cu brânza!

Tatu nu i-a răspuns. S-a dus însă în sufragerie și s-a trântit în fotoliul cel mare. Știa că

Tatu și Țup

nu-i tocmai slăbuț, dar nu-i plăcea să i se spună pe de-a dreptul. N-avea chef de mișcare nici în ruptul capului și nu-i trecea prin gând să renunțe la brânză. Își dorea ca Țup să se înșele, însă nu se înșela, iar asta-l întrista și mai mult. Țup avea mai mereu dreptate.

Tatu a oftat.

Țup a coborât scările. Purta pijamalele albastru închis cu stelute, care-i plăceau lui Tatu.

Tatu și Țup

Ar fi vrut și el o pereche, însă n-avea nici o șansă să încapă în ele, iar pe măsura lui nu existau.

Țup s-a oprit puțin în fața oglinzii. Și-a îndreptat cu grijă minunatele urechi, și-a potrivit ținuta și și-a înfășurat neglijent o eșarfă lungă și colorată în jurul gâtului.

— Probabil o să-mi iau o eșarfă nouă curând, a spus el și a pornit spre bucătărie. Ai lăsat ușa frigiderului deschisă, a băgat el de seamă.

Iar are dreptate, s-a gândit Tatu.

— Da, așa e, a strigat el. M-am gândit că poate s-o strecura niște brânză înăuntru, dacă o las așa.

— Nu s-a strecurat, l-a înștiințat Țup.

— Nici nu mă așteptam, a răspuns Tatu, ridicând din umeri. M-am gândit că ar fi o șansă.

O șansă mică, mică de tot ca o bucată de brânză, trecând întâmplător pe aici, să spună: „Ah, ce frigider simpatic! Aș putea să intru și să mă răcoresc puțin. Mă topesc în soarele ăsta do-goritor. Ce drăguț că mi-a lăsat cineva ușa deschisă, nu trebuie decât să sar înăuntru“. Tatu a zâmbit mulțumit către prietenul lui.

Țup și-a scuturat brusc o ureche.